

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VI. B. Vlrginis pulchritudo & gratia digna reuocando Puer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

ELEGIA VI.

B. Virginis pulchritudo & gratia digna reuocando Puer.

1. *Ioseph miratur B. Virginis pulchritudinem corporis, animique.*
2. *Miratur eius gratiam non reuocari Puerum.*
3. *Reddi optat Matri suas delicias.*

AD B. VIRGINEM.

TE cui vis æquem, nisi te tibi, Sponsa Tonantis,
Cui par pulchra nihil luna, nec orbis habet;
Frons cui Strymonios vincat, si certet, olores;
Et niueum vultus gloria vincat ebur.
Is color, eque colore decor, seu gratia formæ,
Ceu rosa sparsa mero lacte suaue rubet.
Usque adeo blandis vox liquitur vda labellis,
Frangeret ut teneris ferrea corda sonis,
Nunc Orphæa chelys sileat, sileantque Camœnæ,
Et lyra Iessæis lessidumque chori:
Eloquio iam vieta truces tigris exuet iras,
Accumbetque sacro blanda leæna pedi.
Quin etiam vox alma feras molliret Echidnas,
Nequa vomant tumidas sibila colla minas;
Sæuus & iræ mitesceret ardor Hyænæ,
Siqua parum tutis obuia staret agris:
Et quæ flexanimo non vinceret arma fusuro
Virgo parens Verbo, vox cui tota Charis?
Nec potis est tenerum pia flectere Mater Alumnum?
Durior in Matrem num Puer ille feris?
Hei mihi non quoæ vox elapsa palato est!
Hic Puer ut Matrem quid nisi blandus amer?
Nil tamen oris honos hunc flectit, qui que Parentis
Interius vitreo floret in ore pudor:
Non tot item steriles lacrymabilis aura querelæ,
Nec lacrymæ, & gemitus, ac sine fruge preces.

Mollibus ah! tristes simul hausit ut auribus auras,
 Aggemit hos similes, ut reor, vrsa modos;
 Cerua suis syluis hos narrat & ægra dolores,
 Et gemitus mutis dama renarrat agris:
 Et memor in solâ turtur par ruminat ulmo,
 MARIAE ubi flentis dicit ab ore queri.
 Et lacrymas duris Puer eminus austibus haerit,
 Quas Genitrix malit cœminus ore legi.
 Cur non ô tandem tot post discrimina rerum,
 Torque pererratis tædia longa plagis,
 Amissum reperit sat perdita Mater Alumnum?
 Nec Puer ultro pium defluit in gremium?
 Jamque Parens rapido non aduolat ocyor astro,
 Et reddit ad Solem Luna beanda suum?
 Si refugas prono sol orbe retorsit habenas
 Iesseidæ cui mors stabat inante torum;
 Vitalemque redux decimo tulit ordine lucem
 Vmbra parens vitæ, quæ sit imago necis:
 Et quid ni reuehat solis sol ipse salutem
 Iesseidæ Matris, flos ubi Iesse fugit?
 Quod dedit equus auro, Puer abnuat ergo Parenti?
 Imò sibi Puer pars bona Mater ineit.

ELEGIA VII.

B. Virginis Puerum quærendi ardor, &
 perpetuus in absentem amor.

1. B. Virgo miratur tertium iam diem abesse suum
 I E S V M.

2. Affectus suos in querendi studio occupari enarrat.

3. Inuitat stellam, quæ Magos duxit, ut sibi su via
 dux ad I E S V M.

VOX B. VIRGINIS.

Miror adhuc nullis iubar irradiare latebris,
 Hic ubi lux I E S V S obvia semper adest.

I

Qui